

'Slechtbetaalde hondenbaan', dat hoor ik niet meer

Het hoofd spuwde vuur. „Dus jij wilde met je wvo-diploma naar de Pedagogische Academie? De PA? De knip-en plakacademie?” De rijzige man, volgens z'n dochter 'iets hoogs' bij Shell, was niet bijster onder de indruk van de studiekeuze van mij, een 19-jarige student, toevallig het vriendje van zijn dochter. „Straks sta je als schoolmeester de hele dag tussen de wriemelende kinderen, snottebellen te vegen. Voor een hongerloontje!” bulderde hij.

Natuurlijk had ik een snedig weerwoord moeten geven, maar dat durfde ik niet. Wel dacht ik: dus zó denkt het bedrijfsleven over het onderwijs.

Het onderwijs had in de jaren 80 nogal een imagoprobleem. En dat heeft het in 2020 nog steeds. Dat lees ik in het recente advies dat Merel van Vroonhoven, voormalig AFM-topvrouw en nu leerkracht-in-opleiding, uitbracht over het aanpakken van het lerarentekort.

Maar is dat wel zo? Volgens mij is de beeldvorming juist behoorlijk ten goede gekeerd. De kwalificatie 'slechtbetaalde hondenbaan' hoor ik niet meer. **Ik proef – misschien 'geholpen' door corona – juist veel waardering voor leerkrachten.** Anekdotisch bewijs, maar toch: toen ik afgelopen zomer via social media aankondigde dat ik zou terugkeren in het onderwijs, kreeg ik honderden duimpjes en hartjes.

■ Leo van Marrewijk (55) was in de jaren 80 en 90 ruim tien jaar leerkracht. Na een carrière in de journalistiek, keert hij parttime terug voor de klas en doet hij er verslag van.

Wie houdt die ouderwetse beeldvorming dan in stand? Is het misschien het onderwijs zelf – geklaag over hoge werkdruk, salaris, lastige ouders? Moeten we het niet gewoon omdraaien: veel nadrukkelijker de zegeningen bezingen? En uit volle borst roepen wat je als leraar allemaal krijgt? Hierbij een poging:

- Minimaal tien keer per dag een lachbui omdat een kind iets grappigs, aandoenlijks of liefs zegt.

- Toffe collega's die hetzelfde willen als jij: als maatschappelijk verantwoord vakvrouw/vakman kinderen laten groeien en bloeien.

- De kans om je helemaal uit te leven met lessen waar jij goed in bent: de ene leraar is muzikaal begaafd, de andere kan geweldig vertellen.

- Altijd verhalen voor thuis en op verjaardagen.

- Een salaris dat altijd wordt overgemaakt, ook als de wereld in brand staat.

- En als bonus: twaalf weken vakantie per jaar! Twaalf! Vind je dat te veel? Dan zoek je voor een paar vakantieweken toch gewoon een bijbaantje? Bij een oliemaatschappij of zo.

ILLUSTRATIE MAGDA RINKEMA